

afb. 6. De sfeervolle interieurfoto van het Maritiem Museum aan de Willemskade dateert uit 1932.

(foto: H.A. van Oudgaarden, collectie Maritiem Museum Rotterdam)

bezoek als wat betreft de aanwas van de collectie, uitstekend. Midden jaren twintig spreekt men al over de noodzaak tot uitbreiding. Tegelijkertijd blijkt dat de oprichters, die zich bij de lancering van hun plannen misschien tegen het Maritiem Museum hebben afgezet, volstrekt loyaal zijn aan beide musea. Ook de Rotterdamse ondernemers hebben het Maritiem Museum weer in hun hart gesloten.²³

Ondertussen wordt aan de Willemskade een andere kwestie actueel. Van Nouhuys schrijft in het jaarverslag over 1931 onder de kop Algemene Toestand:

Voor zoverre deze betreft den algemeenen toestand der verzamelingen, is die zonder eenig voorbehoud gunstig te noemen. Minder gunstig laat zich echter aanzien de toekomst beider musea, waaruit deze instelling bestaat. Niet alleen vanwege de algemeene ongunst der tijden moet worden

gevreesd, dat beide meer en meer den invloed zullen ondergaan van een zeker dood punt in hun ontwikkeling. Voor redelijke ontwikkelingsmogelijkheid ontbreken haar steeds meer zoowel een doelmatige personeelsbezetting als de ruimte der geldelijke middelen. De reeds gedurende vele jaren bepleite scheiding der beide musea zou de eerste noodzakelijke stap zijn om aan de neerdrukkende nabijheid van dat onbehaaglijke doode punt te ontkomen.²⁴ Hij bepleit een fysieke scheiding tussen het Volkenkundig en het Maritiem Museum. Tegelijkertijd wordt er door sommigen stiltejes gedacht aan een samengaan van het Technisch en het Maritiem Museum. Daarvoor blijkt de tijd echter nog lang niet rijp. Ogenscheinlijk raken beide musea verder van elkaar verwijderd wanneer in 1935 aan het Haringvliet een afdeling luchtvaart geopend wordt en het museum het Nationaal